

Päiväkodin arki lasten kertomana

Piia Roos, KM, Lto, tohtorikandidaatti, Tampereen yliopisto

Tiivistelmä

Lapsen oikeus tulla kuulluksi ja nähdyksi sekä ilmaista omia mielipiteitään ovat nykyisin yleisesti hyväksytyjä periaatteita. Esimerkiksi Varhaiskasvatussuunnitelman perusteista (2005) välittyy vahvasti lapsen kuulemisen ja kuulluksi tulemisen merkitys. On ensiarvoisen tärkeää huomioida lasten kokemukset osana varhaiskasvatuksen toteuttamista. Lasten kerronta tarjoaa yhden ikkunan lasten kokemusmaailmaan (Engel 1995; Viljamaa 2012). Koska lapsilla on erilainen, tai omanlainen, tapa ajatella ja antaa tapahtumille merkityksiä, niin heitä kuuntelemalla aikuiset voivat täydentää omaa ymmärrystään todellisuudesta.

Tässä artikkelissa pohdin lasten kerronnan ominaispiirteitä ja tarkastelen päiväkotiarkea lasten kerronnan valossa. Artikkelin pohjautuu niihin huomioihin, joita olen tehnyt valmistellessani lasten kerrontaa ja päiväkotiarkea käsittelevää väitöstutkimustani. Sitä tehdessäni olen ilokseni yllättynyt ja hämmentynyt useaan otteeseen. Lasten kerronnan kautta entuudestaan tuttu maailma on auennut uudella tavalla. Sain esimerkiksi kuulla päiväkodin pihassa olevasta puskasta, jonne pääsee salaovesta. Puskasta on mahdollista vakoilla muita, jos pysyy oikein matalana. Minulle kerrottiin myös pojasta, joka on niin rohkea, että uskaltaa tehdä mitä vaan, jopa syödä oikeita hämähäkkejä ja laittaa käden murkkupesään. Ja ystävistä, joka on niin kiva, että sydämessä tuntuu hyvälle. Näiden ja muiden lasten kerronnassaan esille nostamien teemojen kautta pyrin haastamaan meitä aikuisia (kasvattajia) huomioimaan lapset ja heidän tapansa olla ja elää entistä tiiviimpänä osana päiväkotiarkea.

